

3. søndag i fasten _ genindvielse af Give kirke

19-03-2017

Tekstrække: FØRSTE RÆKKE

* Denne hellige lektie skrives i Femte Mosebog: Moses sagde til Israels folk: »Når du kommer ind i det land, som Herren din Gud vil give dig, må du ikke lægge dig efter at gøre de afskyelige ting, som folkene dér gør. Hos dig må der ikke findes nogen, som lader sin søn eller datter gå gennem ilden, ingen, der driver spådomskunst eller trolddom, ingen, der tager varsler, ingen, der bruger magi, ingen, der udtaler besværgelser, spørger dødemanere eller sandsigere til råds eller søger orakel hos de døde. Herren afskyr enhver, som gør den slags, og på grund af den slags afskyeligheder vil Herren din Gud drive folkene bort foran dig; udadtil skal du være over for Herren din Gud. De folk, du skal fordrive, lytter til dem, der driver trolddom eller spådomskunst; men det har Herren din Gud ikke givet dig lov til. Herren din Gud vil af din midte lade en profet som mig fremstå for dig, en af dine egne; ham skal I adlyde.« 5 Mos 18,9-15

Epistlen skriver apostlen Paulus til efeserne: [I skal ligne Gud som hans kære børn og vandre i kærlighed, ligesom Kristus elskede os og gav sig selv hen for os som en gave og et offer til Gud, en liflig duft. Men utugt og al slags urenhed og griskhed må end ikke nævnes iblandt jer; det sømmer sig ikke for hellige. Heller ikke skamløshed og tåbelig snak eller overfladisk vid; det passer sig ikke, men derimod taksigelse. For det skal I vide, at ingen utugtig eller uren eller grisk – det er det samme som en afgudsdyrker – har lod og del i Kristi og Guds rige.] Lad ingen føre jer bag lyset med tomme ord; for det er den slags, der nedkalder Guds vrede over ulydighedens børn. Gør derfor ikke fælles sag med dem! For engang var I mørke, men nu er I lys i Herren; lev som lysets børn, for lysets frugt er lutter godhed, retfærdighed og sandhed. Ef 5,[1- 5]6-9

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Engang var Jesus ved at uddrive en dæmon, som var stum. Da dæmonen var faret ud, begyndte den stumme at tale, og folkeskarerne undrede sig. Men nogle af dem sagde: »Det er ved dæmonernes fyrste, Beelzebul, at han uddriver dæmonerne.« Andre ville sætte ham på prøve og krævede et tegn fra himlen af ham. Men da Jesus kendte deres tanker, sagde han til dem: »Ethvert rige i splid med sig selv lægges øde, og hus falder over hus. Hvis nu også Satan er kommet i splid med sig selv, hvordan kan hans rige så bestå? I siger jo, at jeg uddriver dæmonerne ved Beelzebul. Men hvis jeg driver dæmonerne ud ved Beelzebul, ved hvem uddriver jeres egne folk dem så? Derfor skal de være jeres dommere. Men hvis det er ved Guds finger, at jeg driver dæmonerne ud, så er Guds rige jo kommet til jer. Når en stærk mand fuldt bevæbnet vogter sin gård, kan hans ejendele være i fred. Men kommer der en, der er stærkere, og overvinder ham, tager han straks alle de våben, som den anden havde sat sin lid til, og fordeler byttet. Den, der ikke er med mig, er imod mig, og den, der ikke samler med mig, spreder. Når den urene ånd er drevet ud af et menneske, flakker den om i øde egne og søger hvile, men uden at finde den. Så siger den: Jeg vil vende tilbage til mit hus, som jeg er drevet ud af. Og når den kommer, finder den det fejet og prydet. Så går den ud og tager syv andre ånder med, værre end den selv, og de kommer og flytter ind dér. Og det sidste bliver værre for det menneske end det første.« Mens han sagde det, var der en kvinde i skaren, der råbte: »Saligt er det moderliv, som bar dig, og de bryster, du diede!« Men han svarede: »Javist! Salige er de, som hører Guds ord og bevarer det!« Luk 11,14-28

Salmer til 19. Marts

Indgangssalme: DDS 736 Den mørke nat

2. Salme: DDS 323 Kirken den er et gammelt hus

Salme før prædiken: DDS 336 Vor Gud han er så fast en borg

Salme efter prædiken: DDS 652 Vor Herre til dig må jeg

Salme efter nadver: DDS 474 Jesus Krist, du gav mig livet

Udgangssalme: DDS 31 Til himlene rækker din miskundhed, Gud

Sagt lige ud: der er noget ved denne dialog og Jesu svar hos evangelisten Lukas, som jeg er lidt loren ved. Jesus argumenterer ganske vist godt, klart og logisk for sin sag, men hans svar bør ikke stå alene, eller det skal i alt fald ikke forstås isoleret.

Jesus har helbredt en døvstum mand, men rygten løber og snakken går - sådan som den slags har det med at gøre det:

”Mon ikke der noget fordækt ved den helbredelse, sådan at gøre en anden mand rask?”

” Var der monstro ikke noget magi, trolddom og måske ligefrem djævelskab med i spillet?”

Jesus svarer dertil, at det ikke vil være logisk om det sidste var tilfældet. Djævelen kan jo af natur ikke gøre noget godt. Djævelen gør per definition det onde. Hvis djævelen havde helbredt manden, så ville djævelen være kommet i splid med sig selv.

En helbredelse fordrer, at det er den gode, den gode Gud, som har en finger med i spillet, ikke Djævelen. Det sidste ville være absurd. Jesu helbredelse er og kan kun forstås som et Guds under. Helbredelsen vidner om Jesus som Gudsmanden.

I

Argumentationsgangen er klar, logisk og stringent, hvorfor så alligevel et vist forbehold:

Mere i Gud

For det første fordi denne form for følgeslutninger, som Jesus her ifølge evangelisten drager, altid har sine begrænsninger, når vi taler om Gud. Der er mere i Kristus og i Gud end det, vi kan regne og tænke os frem til. Vi kan aldrig få fuldt og helt greb om Gud, end ikke gennem nok så logiske følgeslutninger.

Det er væsentligt at understrege, hvad Jesus gør i sit svar, at hans liv er bundet til Gud, og at han virker ved Guds kraft og ikke ved djævelens magt og vilje. Men det er samtidigt vigtigt at forstå, at det gør Jesus, fordi Gud både er en magtfuld herre

og samtidig bærer af den kærlighed og ånd, som kan stå op imod og ligefrem magte det onde.

Korset mere end en helbredelse

For det andet er det altså vigtigt at have for øje, at Jesus ikke blot helbredte, kaldte mennesker tilbage til hverdagen, men han gik også selv ind i mørket, helt ind i det gudsforladte rum, boede og levede i vores brudte og ødelagte verden. Jesus blev ligefrem henrettet som en forbryder, døde på korset Langfredag. Dvs. han kom selv der, hvor djævel og mørke, ensomhed og ødelæggelse trives og vokser.

Jesu helbredelser viser os, at han er Guds egen søn. Og Jesus vil derfor ikke blot lyse som et Guds almagtstegn i verden. Jesus bærer hele Guds væsen, Guds kærlighed, Guds ånd og Guds nåde med sig ind i livet, ind i de handlinger, han gør, og ind i det liv, han lever og ind i den verden han lader sig nagle til. Jesu ord og forkyndelse, hans fødsel og død, vidne alle herom.

Sort-hvid

Jesu svar til den skeptiske mængde i dag kan for det tredje, hvis ordene betragtes isoleret, uden tanke på Jesu liv og livsbane, let føre til en verdensfjern kristentro og kirke, som kun har travlt med at skelne mellem sort og hvidt.

Gud overvinder det onde. Ja! Kontrasten er skarp mellem djævel og Gud, mørke og lys, sandhed og løgn. Men denne overvindelse sker ved, at Gud går ind i mørket, lade sig spotte og håne, dø på et kors.

Djævelen skal forsages, sandheden forsvares, lyset søges, men altid med øje for, hvordan Guds kærlighed kan lyse og lyser ind i den dybeste mørke afkrog, og hvordan Guds sandhedsånd kan tage fat selv i det mest lunkne sind.

Tvetydig

For det fjerde er det altså vigtigt, at vi gør os vores ståsted klart, at vi er tvetydige mennesker, skrøbelige mennesker, som ikke af os selv ejer Guds entydige, gode og sanddru væsen.

Vi skal derfor ikke glemme bjælken i vores egne øjne, når vi tordner løs mod andre. Vi må aldrig glemme, at de er vores næste.

Tomme tønders buldrer mest, siger vi, og det er en fristelsen, når vi mennesker vil skelne og ser os sur på hinanden og på verden.

Fordringen til os om, at vi ikke skal være lunkne står fast, men den står jo fast, fordi vi mennesker ofte er det. Der er med Paulus ord forskel på, hvad vi

mennesker siger og gør. Vi siger et, og gør noget andet. Vi har måske nok megen god vilje, men bliver de gode intentioner virkeliggjort? Hvor tit ender det ikke med, at vi trækker på skuldrene, lader stå til, og ødelægger livet for hinanden?

Når vi uge efter uge her i kirken i indledningen til trosbekendelsen forsager djævelen, så er det jo det onde, vi mennesker til stadighed gør mod hinanden, som vi siger nej til. Og det er nødvendigt at komme med denne forsagelse igen og igen. Netop fordi vi mennesker er så tvetydige, modsat den Gode Gud.

II

Jesus argumenterer klart, logisk og stringent overfor den skeptiske folkemængde, at helbredelsen af den døvstumme er en gudshandling udført af ham i verden. Men det er imidlertid – sådan som det her er søgt anført - vigtigt at medtænke hele Jesu liv, hans ord og forkyndelse, fødsel og død i forståelsen af denne helbredelse.

Det er vigtigt at huske, at Jesus er den, som helbreder syge, magter djævelen, fjerner mørket og fornyr vores liv, ved netop at være tilstede med sin Ånd og tale og lyser lige her midt i vores urolige og mørke tid med sit ord.

Vi skal forsage djævelen, og når vi forsager djævelen, forstå, at det er os mennesker, som gør hinanden ondt og ødelægger livet for hinanden. Men samtidigt i troen på Gud Fader, Søn og Helligånd skal vi hvile i den tillid til Gud, at verden, trods al mørke, død og ødelæggelse, ikke er et gudsforladt sted. Gud har skabt verden, og han holder fast i verden. Han ønsker hverken krig eller ødelæggelse, og han lægger heller ikke svovl i vores mund. Tværtimod, og hvor fristende den end kan være for os vredt at gale, entydigt at vrisse af verden og af andre: den slags tomme ord, skal vi undgå.

Som Paulus skriver i sit brev til menigheden i Efesos - og lad de ord stå til selvbesindelse for os her i fastetiden: Lad ingen før jer bag lyset med tomme ord;....engang var I mørke, men nu er I lys i Herren; lev som lysets børn, for lysets frugt er lutter godhed, retfærdighed og sandhed”.

Lev i den Ånd!
I Jesu navn det ske!
Amen